

275

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 27 października 1969 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia, które osoby wykonujące pracę nakładczą uważa się za pracowników w rozumieniu ustawy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Na podstawie art. 5 ust. 2 pkt 2, art. 92 i art. 125 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisowi § 2 ust. 2 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 27 sierpnia 1968 r. w sprawie określenia, które osoby wykonujące pracę nakładczą uważa się za pracowników w rozumieniu ustawy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 34, poz. 234 i Nr 40, poz. 287), nadaje się brzmienie:

„2. Nie uważa się za pracownika w rozumieniu ustawy osoby wykonującej pracę nakładczą, jeżeli osoba ta albo członek jej rodziny, z którym prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, osiąga przychody z gospodarstwa rolnego. Ograniczenie powyższe nie ma zastosowania do wykonujących pracę nakładczą:

- 1) inwalidów I lub II grupy, jeżeli przychód szacunkowy z gospodarstwa rolnego ustalony dla wymiaru podatku gruntowego nie przekracza 14.000 zł rocznie — bez względu na to, czy przychód ten osiągany jest przez inwalidę, czy przez członka rodziny, prowadzącego z nim wspólne gospodarstwo domowe,

- 2) inwalidów niewidomych — bez względu na wysokość przychodu z gospodarstwa rolnego — jeżeli przychód ten jest osiągany nie przez inwalidę lub jego współmałżonka, lecz przez innego członka rodziny prowadzącego z inwalidą wspólne gospodarstwo domowe.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w uzgodnieniu z Komitetem Pracy i Płac może w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych rodzajem lub organizacją produkcji nakładczej, uznawać za pracowników osoby nie będące inwalidami I lub II grupy, wykonujące pracę nakładczą dla danej jednostki gospodarki uspołecznionej, mimo osiągania przychodów z gospodarstwa rolnego lub prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego z osobami osiągającymi takie przychody, pod warunkiem jednak, że przychód szacunkowy z gospodarstwa rolnego ustalony dla wymiaru podatku gruntowego nie przekracza kwoty 14.000 zł rocznie.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem pierwszym miesiąca następującego po ogłoszeniu.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *M. Krukowski*

276

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 21 października 1969 r.

w sprawie uczestnictwa Mauritiusa w Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, sporządzonej wraz z Protokołem w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że Rząd Mauritiusa powiadomił dnia 18 lipca 1969 r. Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, iż uważa się za związany od dnia uzyskania niepodległości, tj. od dnia 12 marca 1968 r., postanowieniami Konwencji międzyro-

wej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, sporządzonej wraz z Protokołem w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r. (Dz. U. z 1934 r. Nr 102, poz. 919), które zostały rozciągnięte na jego terytorium przed uzyskaniem niepodległości.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Jędrychowski*

277

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 października 1969 r.

dotyczące przystąpienia Kuwejtu i Wenezueli do Konwencji w sprawie zwalczania handlu ludźmi i eksploatacji prostytutki, sporządzonej w Lake Success dnia 21 marca 1950 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 23 Konwencji w sprawie zwalczania handlu ludźmi i eksploatacji prostytutki, sporządzonej w Lake Success dnia 21 marca 1950 r. (Dz. U. z 1952 r. Nr 41, poz. 278), zostały złożone Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty przystąpienia do powyższej kon-

wencji dnia 20 listopada 1968 r. przez Kuwejt i dnia 18 grudnia 1968 r. przez Wenezuelę.

Zgodnie z artykułem 24 ustęp 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Kuwejtu dnia 18 lutego 1969 r. i w stosunku do Wenezueli dnia 18 marca 1969 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *w z. J. Winiewicz*